

men det forekommer mig, at det nu ganske er priisgivet til Fordeel for Faareavl. Det er muligt, at det er nødvendigt, og at Forholdene ere saadanne, at det ikke kan være anderledes, men ganske klart har jeg dog ikke fundet det, efterat have gennemgaaet Sagens ældre Actstykker. Dette var den tredje Hensjilling. — For det Fjerde vil jeg, og det med større Bestemthed end ved de andre Hensjillinger, hensjille, hvorvidt ikke den særegne Rettergangsmaade, der gjælder paa Færøerne ifølge Placat af 23de Marts 1813, og hvortil der henvises i Loven om Grindesagten paa Færøerne af 29de December 1857 § 6, fortrinnsviis maatte være anvendelig i mange af de Tilfælde, hvor Lovforslaget har tænkt at sætte hele Udskiftningscommissionen i Bevægelse. Det Gienkommelige ved denne Rettergangsmaade er, at Sysselmændene, der ellers ikke har Jurisdiction, i enkelte Smaasager kan dømmes politivæis. Jeg troer ikke, at det vil være rigtigt eller nødvendigt at sætte Andre end ham i Bevægelse, naar der er Tale om, f. Ex. at en Mand er gaaet ad en Sti, han ikke maatte gaae, og af den Slags er der flere. — Dette er — jeg gjentager det — dog ikkun Hensjillinger til Regjeringens nærmere Overveielse, og jeg beder Thinget undskyldte, at jeg har opholdt det saalænge dermed.

Justitsministeren: Det vil være det høie Thing bekendt, at jeg om denne foreliggende Gjenstand har foresundet et fuldstændigt udarbejdet Lovforslag, det her foreliggende, der allerede har været behandlet af Lagthinget, og som derfor maa ansees for at være stemmenbe med Befolkningens Dnsfer. Jeg ønskede ikke i Detaillen at tiltræde et saa udførligt Arbejde, hvorom jeg ikke selv kunde have nogen Mening, allermindst i den korte Tid, der dengang var mig levnet; men da jeg tillige i Ministeriet fandt et fra ældre Tid udarbejdet Udtog af de Punkter, der ansaaes alene at kræve den legislative Mellemkomst, gav jeg efter for vedkommende særøisse Repræsentants indstændige Anmodning om, at Sagen endelig maatte blive fremmet endnu i denne Session, og forelagde det Lovudkast, der nu er til For-

handling. Jeg skal gjerne indrømme, at det kunde have været noget udførligere, ligesom ogsaa, at det maastee ikke tilfulde indeholder, hvad der hører under Lovgivningsmagten; og da man ikke har ønsket ved Endringsforslag at supplere dette, og der tillige er kommet enkelte Punkter frem, hvorom det kunde være ønskeligt og nyttigt at høre Lagthinget, anseer jeg det for rettest at tage Lovudkastet tilbage, idet jeg beklager, at der som Følge deraf vil gaae en længere Tid hen, inden Sagen kan blive endelig ordnet. Den har imidlertid været saalænge under Forhandling, at Udsættelsen forhaadentlig ikke vil være meget følelig. Ved denne Leilighed ville ogsaa de Punkter, som af den ærede Ordfører ere fremhævede, lettest kunne komme til Forhandling. Jeg behøver ikke at udtale, at Spørgsmaalet om Forbedringer i Landbruget deroppe vanskeligt vil kunne bedømmes herne. Et Punkt, der specielt er blevet bragt paa Bane, angaaer Sysselmændens og i sidste Instants Amtmandens Dommermyndighed. Der kan vel ikke fra Ministeriets Side være Saameget at erindre imod Udvildelsen af denne Rettergangsmaade; men jeg skal dog bemærke, at det ikke stemmer med, hvad man herne i den senere Tid har tilstræbt, at man deroppe vil udvide Overpolitirettens Competence; men, som sagt, ogsaa dette Spørgsmaal vil komme under ny Overveielse i Lagthinget. Jeg erklærer saaledes, at jeg tager Lovforslaget tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Lovforslag, var det hortsaldet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af: Forslag til Lov om Vederlag for Contoirudgifter til Embedet som Byfoged og Byftriver i Sarkjøbing, samt Herredsfoged i Musse Herred. (Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 1957—58.)

Da Ingen forlangte Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges eenstemmig med 32 Stemmer.